

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149496768/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

saac den sidste Nat, den sælsomme Travlhed paa Pladserne, hvor Kuglerne blev støbte, og i Gaderne, hvor Barricader reistes. Omstyrkede Vogne og Karer, Tønder og Stene, dyngedes paa hinanden, selv Boulevardens hundredaarige Træer omhuggedes til Forskandsning. Og Kampen begyndte, Franske kjæmpede mod Franske, for Frihed og Fædreland offrede de Liver* og han skildrede Seiren og *Louis Philippe*, hvem han beundrede og elskede.

»Det var en Verdensbegivenhed!» sagde Forretningsmanden. »Den electriserede Konger og Folk. De føle endnu Bevægelsen. Forrige Aar var et mærkværdigt Aar!»

»Ogsaa for Kjøbenhavnerne,« sagde *Otto*, »spillede det med tre Farver. Tre Ting greb Mængden med lige Interesse: Julirevolutionen, Gjengangerbrevene og Kjældermandene!»

»Der er De nu bitter, Hr. *Thostup*!» sagde Fruen. »Den virkelig Dannede beskæftigede sig ikke med disse berlinske »Eckensteher«, som Hoben nationaliserede!»

»De gik dog ind i Kjærnen!» sagde *Otto*, »de fandt Optagelse i Embedsklassen og hos Borgeren!»

»Ja, det vil jeg troe!» udbød *Joachim*. »Det ligner dem herhjemme!»

»Det ligner dem derude!» sagde Fruen. »I *Paris* flagre de endnu lettere fra en Revolution, de selv spillede med i, til en Crink af *Jules Janin* eller nogle nye *Pas* af *Tagliani* og derpaa til en *histoire scandaleuse*!»

»Nei, min naadige Frue, den sidste tager man ikke Notits af, den hører med til Dagens Orden!»

»Det vil jeg troe,« sagde Frøken *Sophie*.

Nu spurgte Forretningsmanden om Kamrene. Fætterens Svar var fyldestgjørende. Fruen vilde høre om Blomstertorvet, om de indhegnede, nydelige Smaahaver paa Pladsene. *Sophie* ønskede at høre om *Victor Hugo*; hun fik en Skildring om ham, hans Bolig paa *Place*

* *Ceux qui pieusement sont morts pour la patrie
Ont droit qu'à leur cercueil la foule vienne et prie.
Entre les plus beaux noms, leur nom est le plus beau.
Toute gloire, près d'eux, passe et tombe éphémère;
Et, comme j'étais une mère,
La voix d'un peuple entier les berce en leur tombeau!*
Victor Hugo.